

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 14335/2023

(γενικός αριθμός έκθεσης κατάθεσης ανακοπής 13670/2022)

(ειδικός αριθμός έκθεσης κατάθεσης ανακοπής 11411/2022)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Κωνσταντίνο Βελιάνη, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, και από τη Γραμματέα Ιωάννα Κουτσογεωργοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 15 Ιουνίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ:

του

κατοίκου

Θεσσαλονίκης, της οποίας η

πληρεξούσια δικηγόρος Μαρία Πείδου (Α.Μ. Δ.Σ. Θεσσαλονίκης: 11725) κατέθεσε την 16^η-1-2023 προτάσεις. Κατά τη συζήτηση η ανακόπτουσα δεν παραστάθηκε.

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) (Α.Φ.Μ.: 997073525), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή της, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, και στη συγκεκριμένη περίπτωση και από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, του οποίου η Δικαστική Πληρεξούσια Α' του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Ειρήνη Γαλάνη κατέθεσε την 16^η-1-2023 προτάσεις. Κατά τη συζήτηση το καθ' ου δεν παραστάθηκε.

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 6-7-2022 ανακοπή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με γενικό αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου

2022 και ειδικό αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου προσδιορίστηκε σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 237 ΚΠολΔ ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού για τη σημερινή δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Το άρθρο 73 ΚΕΔΕ (στην προκείμενη περίπτωση ως ΚΕΔΕ νοείται το ν.δ. 356/1974) παρέχει στον οφειλέτη, ως άμυνα, δυο είδη ανακοπών: Την ανακοπή της πρώτης παραγράφου, που ασκείται πριν από την έναρξη της διοικητικής εκτέλεσης και με την οποία ο ανακόπτων μπορεί να αμφισβητήσει το νομικά και ουσιαστικά βάσιμο της απαίτησης, για την οποία επισπεύδεται διοικητική εκτέλεση, και την ανακοπή της δεύτερης παραγράφου, που ασκείται μετά την έναρξη της διοικητικής εκτέλεσης, δηλαδή μετά την κατάσχεση ή τη σύλληψη του οφειλέτη, για τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους (numerus clausus) στην ίδια διάταξη (ΑΠ 991/2019 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 139/2018 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΛαρ 198/2019 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΜονΕφΠειρ 317/2021 ΤΝΠ ΔΣΑ). Η διάταξη οριοθετεί την προθεσμία για την άσκηση και των δύο ανακοπών έτσι ώστε με την έναρξη της διοικητικής εκτέλεσης λήγει η προθεσμία της ανακοπής του άρθρου 73 § 1 και αρχίζει η προθεσμία της δεύτερης ανακοπής του άρθρου 73 § 2, που είναι ομοίως απρόθεσμη, καθώς δεν τάσσεται από το νόμο προθεσμία για την άσκησή της ενόσω διαρκεί η εκτέλεση (με εξαίρεση τις περιπτώσεις που η προθεσμία οριοθετείται σε συνδυασμό με το άρθρο 75 § 2 ΚΕΔΕ και λήγει με την πάροδο δέκα ημερών από την επόμενη ημέρα του πλειστηριασμού και της κατακύρωσης για τον οφειλέτη και τους ενυπόθηκους δανειστές). Από την άλλη, η διάταξη του άρθρου 220 ΚΔΔ (ν. 2717/1999) με την οποία ορίζεται ενιαία προθεσμία 30 ημερών (με διαφορετικές κατά περίπτωση αφετηρίες) για την άσκηση ανακοπής κατά πράξης, που εκδίδεται στα πλαίσια διοικητικής εκτέλεσης, εφαρμόζεται αποκλειστικά κατά την εκδίκαση των σχετικών διοικητικών διαφορών από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια (άρθρο 1 § 1 ΚΔΔ), στις κατασχέσεις στα χέρια τρίτου, εφόσον η υποχρέωση του τρίτου είναι δημόσιου δικαίου. Η νεότερη αυτή διάταξη δεν τροποποίησε σιωπηρά τα ισχύοντα για τις προθεσμίες στις ανάλογες διαφορές της διοικητικής εκτέλεσης, που ανήκουν στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (όταν η υποχρέωση του τρίτου είναι ιδιωτικού δικαίου), η δε θέσπιση διαφορετικών προθεσμιών στη δικονομία κάθε δικαιοδοσίας δεν

συνιστά άνιση δικονομική αντιμετώπιση των κατά περίπτωση διαδίκων υπό την έννοια της παραβίασης της αρχής της ισότητας του άρθρου 4 Σ, διότι η διαφορετική προθεσμία και η διαφορετική αφετηρίαση αυτής στις διαφορές κάθε δικαιοδοσίας δικαιολογείται από τη φύση της πολιτικής ή διοικητικής δίκης, που ανοίγεται με την άσκηση της αντίστοιχης ανακοπής και τις ειδικότερες ρυθμίσεις, που η δικονομία κάθε δικαιοδοσίας έχει προβλέψει ως καταλληλότερες γι' αυτήν (ΑΠ 139/2018 ο.π., ΕφΛαρ 198/2019 ο.π., ΜονΕφΠειρ 220/2020 ΤΝΠ ΔΣΑ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ανακόπτουσα, με την υπό κρίση ανακοπή της, ζητεί να ακυρωθούν, για τους λόγους που ειδικότερα εκθέτει σε αυτή, οι υπ' αριθμ.

ατομικές ειδοποιήσεις της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, δια των οποίων κλήθηκε να καταβάλει στο καθ' ου η ανακοπή Ελληνικό Δημόσιο το συνολικό ποσό των τριάντα χιλιάδων διακοσίων εβδομήντα ενός ευρώ και πενήντα εννέα λεπτών (30.271,59 €) και, τέλος, να καταδικασθεί το καθ' ου στα δικαστικά της έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η ανακοπή, για την οποία το Δικαστήριο αυτό έχει δικαιοδοσία, διότι η υποκείμενη σχέση, από την οποία απορρέουν οι αξιώσεις του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου και αποτελεί το θεμέλιο της εκτέλεσης, είναι σχέση ιδιωτικού δικαίου (ΑΕΔ 14/2003 ΕΔΚΑ 2004.664, ΑΕΔ 5/2003 ΕΔΚΑ 2003.347), καθώς προέρχεται από σύμβαση δανείου, χωρίς η φύση της να μεταβάλλεται με την παρεμβολή της διοικητικής βεβαιωτικής διαδικασίας και την είσπραξη της απαίτησης από την ταμειακή του υπηρεσία (ΑΠ 482/2022 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 991/2019 ο.π., ΑΠ 741/2017 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ), ασκήθηκε α) νομότυπα, δεδομένου ότι έχει τηρηθεί η νόμιμη (άρθρο 85 § 1 ΚΕΔΕ) προδικασία με την επίδοση αντιγράφου αυτής αφενός στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης (βλ. την προσκομιζόμενη υπ' αριθμ. 5948Δ/6-7-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το ομώνυμο Πρωτοδικείο Χαράλαμπου Αγγελάκη), αφεντέρου, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 36 § 1 εδ. δ ν. 4389/2016, προς τον Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (βλ. την προσκομιζόμενη υπ' αριθμ. 5323Γ' /7-7-2022

έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα το ομώνυμο Πρωτοδικείο Σωκράτη Παπουλίδη), που από 1-1-2017 εκπροσωπεί το Δημόσιο στις δίκες που αναφέρονται στο άρθρο 36 § 1 ν. 4389/2016 και στις οποίες εντάσσονται ρητά οι ανακοπές του άρθρου 73 ΚΕΔΕ (ΣτΕ 1215/2017 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ, ΔιοικΕφΑθ 4804/2017 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΔιοικΠρωτΠειρ 146/2017 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ), και β) εμπρόθεσμα, καθώς για την άσκησή της δεν προβλέπεται οποιαδήποτε προθεσμία και μπορεί να ασκηθεί όσο διαρκεί η εκτέλεση, εφόσον δεν έχει ενεργοποιηθεί η δεκαήμερη προθεσμία κατά το άρθρο 75 § 2 ΚΕΔΕ, δεδομένου και ότι, όπως αναφέρθηκε παραπάνω στη νομική σκέψη, στην παρούσα δίκη ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η προθεσμία του άρθρου 220 § 1 περ. α' ΚΔΔ. Επίσης, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 73 § 1 ΚΕΔΕ, 14 § 2, 22 και 584 ΚΠολΔ), για να συζητηθεί κατά την προσήκουσα τακτική διαδικασία, ενώ παραδεκτά στρέφεται κατά των προαναφερόμενων ατομικών ειδοποιήσεων, έστω και αν δεν αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, καθώς συνιστούν προπαρασκευαστικές της εκτέλεσης πράξεις, κατά των οποίων ρητά ο νόμος επιτρέπει την εκ μέρους του οφειλέτη ανακοπή (ΑΠ 1519/2018 ΤΝΠ ΔΣΑ), απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 § 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 11 και 12 ν. 3968/2010 προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο οφειλέτης, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 § 1 ν. 3869/2010, μπορεί, με αίτησή του προς το αρμόδιο δικαστήριο, να ζητήσει τη ρύθμιση των χρεών του υποβάλλοντας σχέδιο διευθέτησης των οφειλών και τα σχετικά με την περιουσιακή και εισοδηματική κατάσταση αυτού και του συζύγου του, τους πιστωτές και τις οφειλές του έγγραφα. Η αίτηση επιδίδεται και στους εγγυητές, οι οποίοι καθίστανται έτσι διάδικοι. Οι οφειλέτες και οι πιστωτές μπορούν να επιλύουν συμβιβαστικά τη διαφορά τους με την επικύρωση του σχετικού σχεδίου από τον

αρμόδιο Ειρηνοδίκη, οπότε αυτό αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Αν το σχέδιο του αιτούντος δεν γίνει δεκτό από τους πιστωτές, το Δικαστήριο, αν κρίνει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις ρύθμισης των οφειλών του και απαλλαγής του από αυτές, αφού λάβει υπόψη του το ποσό που απαιτείται για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του, προβαίνει, με βάση τα περιουσιακά του στοιχεία και τα πάσης φύσης εισοδήματά του που απομένουν, στον καθορισμό των μηνιαίων καταβολών για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών. Υπό τις οριζόμενες στο άρθρο 9 ν. 3869/2010 προϋποθέσεις και κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος του οφειλέτη, το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας αυτού. Η απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του ν. 3869/2010, είτε κατόπιν συμβιβασμού με τους πιστωτές του είτε κατόπιν ρύθμισης αυτών με δικαστική απόφαση, ενεργεί υποκειμενικά, αφορά μόνο στο πρόσωπο του ίδιου και δεν επεκτείνεται στους εγγυητές, έναντι των οποίων οι πιστωτές διατηρούν ακέραια τα δικαιώματά τους. Οι ρυθμίσεις του ν. 3869/2010, όπως προκύπτει από την αιτιολογική του έκθεση, έχουν ως σκοπό την αντιμετώπιση ενός ιδιαίτερα μεγάλου και οξυμένου προβλήματος της ελληνικής κοινωνίας, της υπερχρέωσης φυσικών προσώπων που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία αποπληρωμής των οφειλών τους, ώστε με τη ρύθμιση των οφειλών και την απαλλαγή από τα χρέη τους, να απεγκλωβιστούν από την υπερχρέωση, διασφαλίζοντας παράλληλα για τους ίδιους και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς τους ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης, να διατηρήσουν την κύρια κατοικία τους εξαιρώντας αυτή από τη ρευστοποίηση της περιουσίας τους και να επανακτήσουν την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Κρίσιμο, συνεπώς, για την προστασία του ν. 3869/2010 είναι το πρόσωπο του οφειλέτη, στο οποίο απέβλεψε ο νομοθέτης και όχι το χρέος καθαυτό, η δε προβλεπόμενη από τον εν λόγω νόμο ρύθμιση έχει αυστηρά προσωποπαγή χαρακτήρα.

Έτσι, παρά την απαλλαγή, στο πλαίσιο υπαγωγής στις διατάξεις του προαναφερθέντος νόμου, του οφειλέτη από το υπόλοιπο των χρεών του ή τη μείωση αυτών, δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 851 ΑΚ, κατά την οποία ο εγγυητής ευθύνεται για την έκταση που έχει κάθε φορά η κύρια οφειλή. Ο εγγυητής, εν προκειμένω, ευθύνεται για το αρχικώς συμφωνημένο από τον υπερχρεωμένο πρωτοφειλέτη χρέος, το ύψος του οποίου δεν επηρεάζεται ως προς τον ίδιο (τον εγγυητή) από τη ρύθμιση, ενώ αυτός δεν μπορεί να επικαλεστεί έναντι του πιστωτή την απαλλαγή ή τη μείωση της οφειλής του πρωτοφειλέτη. Επί εξόφλησης δε του χρέους του πρωτοφειλέτη, υποκαθίσταται στα δικαιώματα των πιστωτών, δικαιούμενος σε αναγωγή έναντι του πρωτοφειλέτη, μόνο για το ποσό που ο τελευταίος υποχρεούται να καταβάλει στους πιστωτές στο πλαίσιο της ρύθμισης των χρεών του (ολΑΠ 3/2023 ΤΝΠ ΔΣΑ).

Στην προκείμενη περίπτωση, η ανακόπτουσα με τον πρώτο λόγο της ανακοπής της διατείνεται, κατ' ορθή εκτίμηση του νοηματικού του περιεχομένου, πως με τις επίδικες ατομικές ειδοποιήσεις της καταλογίζονται οφειλές προερχόμενες από σύμβαση δανείου, που είχε λάβει με την εγγύηση του καθ' ου, οι οποίες όμως έχουν υπαχθεί ήδη σε ρύθμιση, με δικαστική απόφαση, στο πλαίσιο του ν 3869/2010, την οποία η ίδια τηρεί. Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος, στηριζόμενος στις προαναφερόμενες στη νομική σκέψη διατάξεις, και πρέπει, επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από την ομολογία του καθ' ου του η ανακοπή, που περιέχεται στις προτάσεις του (άρθρο 352 § 1 ΚΠολΔ) και εξειδικεύεται παρακάτω, και όλα τα έγγραφα, που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και τα οποία εκτιμώνται από το Δικαστήριο είτε για άμεση απόδειξη είτε για συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στο πλαίσιο του ν. 2322/1995 περί «παροχής της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου για τη χορήγηση δανείων και πιστώσεων και άλλες διατάξεις» και αφού εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 2/31230/0025/6-6-2003 (ΦΕΚ Β' 772/17-6-2003) απόφαση του Υφυπουργού Οικονομίας

και Οικονομικών, όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 2/56365/0025/10-10-2003 όμοια απόφαση (ΦΕΚ Β' 1541/17-10-2003), περί παροχής εγγύησης του Δημοσίου για τη χορήγηση δανείων ύψους μέχρι του ποσού των 60.000,00 ευρώ, που θα χορηγούνταν για τη στεγαστική αποκατάσταση παλιννοστούντων ομογενών από χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης, χορηγήθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1022/2020 σύμβασης στεγαστικού δανείου, που καταρτίστηκε στη Θεσσαλονίκη μεταξύ της «Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.» και της ανακόπτουσας, από την πρώτη στη δεύτερη έντοκο στεγαστικό δάνειο ύψους 60.000,00 ευρώ για την αγορά πρώτης κατοικίας αφενός με την εγγύηση, υπέρ της δανειολήπτριας, του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου για το 100 % του ποσού αυτού (όρος 17 της σύμβασης), αφετέρου, μετά την έκδοση της από 16-4-2004 βεβαίωσης προς δανειοδότηση της Διευθύντριας του Τμήματος Κοινωνικής Ένταξης της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, με επιδότηση του επιτοκίου κατά ποσοστό 60 % επίσης από το Ελληνικό Δημόσιο (όρος 6 της σύμβασης). Η αποπληρωμή του δανείου συμφωνήθηκε να γίνει σε είκοσι δύο έτη με συνεχείς εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, από τις οποίες η πρώτη θα καταβαλλόταν στις 30-6-2006 και η τελευταία στις 30-6-2026. Ωστόσο, μετά τα τέλη του έτους 2009 η ανακόπτουσα έπαυσε να είναι συνεπής στην αποπληρωμή του δανείου με αποτέλεσμα στις 17-9-2018 το συνολικό υπόλοιπο του δανείου να έχει ανέλθει στο ποσό των 72.015,32 ευρώ, εκ των οποίων μόνο το ποσό των 34.367,91 ευρώ αφορούσε σε ενήμερο υπόλοιπο. Για το λόγο αυτό η ανακόπτουσα υπέβαλε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης την από 29-10-2018 υπό αριθμό έκθεσης κατάθεσης 11-2018 αίτηση για την υπαγωγή της στο καθεστώς του ν. 3869/2010. Επ' αυτής, εκδόθηκε τελικά η υπ' αριθμ. 1022/2020 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία ρυθμίσθηκε, μεταξύ άλλων, η εκ της προαναφερόμενης σύμβασης δανείου οφειλή της. Αναλυτικότερα, ορίστηκαν για τις οφειλές της ανακόπτουσας μηδενικές μηνιαίες καταβολές για μία τριετία από τη δημοσίευση της απόφασης, ήτοι από 12-3-2020, και εξαιρέθηκε

από την εκποίηση η κύρια κατοικία της ανακόπτουσας, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκε να καταβάλει η ανακόπτουσα το χρηματικό ποσό των 42.500,00 ευρώ σε δεκαπέντε έτη υπό τη μορφή εκατόν ογδόντα μηνιαίων δόσεων, πιο συγκεκριμένα το ποσό των 50,00 ευρώ μηνιαίως για τα πρώτα τρία έτη, από το οποίο μόνο το ποσό των 42,93 ευρώ αναλογούσε στην εκ της επίδικης δανειακής σύμβασης δικαστικώς ρυθμισθείσα οφειλή της, και το ποσό των 282,64 ευρώ μηνιαίως για τα υπόλοιπα δώδεκα έτη, το οποίο αντιστοιχούσε ολόκληρο στην εκ της επίδικης δανειακής σύμβασης δικαστικώς ρυθμισθείσα οφειλή της. Εντούτοις, α) παρά τη συμμετοχή του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου ως διαδίκου στη δίκη ρύθμισης των οφειλών της ανακόπτουσας, όπου και παραστάθηκε προσηκόντως, β) παρά την έκδοση της προαναφερόμενης υπ' αριθμ. 1022/2020 οριστικής απόφασης, η οποία, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 § 6 ν. 3869/2010, ήταν αμέσως εκτελεστή, χωρίς οποιοσδήποτε από τους διαδίκους να ισχυρίζεται ή, πολύ περισσότερο, να αποδεικνύει ότι έχει ανατραπεί κατόπιν άσκησης ενδίκου μέσου και χωρίς να απαιτείται, όπως αβάσιμα αιτιάται το καθ' ου να κοινοποιηθεί στο ίδιο, και, τέλος, γ) παρά τη συμμόρφωση της ανακόπτουσας με τους παραπάνω όρους της ρύθμισης, το καθ' ου στις 7-6-2022 προχώρησε στην εν στενή εννοία ταμειακή βεβαίωση του χρέους με τη σύνταξη από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων της υπ' αριθμ.

ταμειακής βεβαίωσης και του οικείου υπ' αριθμ. 1794 χρηματικού καταλόγου, καταλογίζοντας στην ανακόπτουσα με τις γραμμές 27 – 38 τα ποσά των 1.657,27 ευρώ (γραμμή 27), 1.771,00 ευρώ (γραμμή 28), 1.794,13 ευρώ (γραμμή 29), 2.786,91 ευρώ (γραμμή 30), 2.786,92 ευρώ (γραμμή 31), 2.786,92 ευρώ (γραμμή 32), 2.786,92 ευρώ (γραμμή 33), 2.786,91 ευρώ (γραμμή 34), 2.786,92 ευρώ (γραμμή 35), 2.779,44 ευρώ (γραμμή 36), 2.786,92 ευρώ (γραμμή 37) και 2.761,33 ευρώ (γραμμή 38). Ακολούθως, η πιο πάνω Δ.Ο.Υ. ενσωμάτωσε τις οφειλές των γραμμών 27 – 29 συνολικού ύψους 5.222,40 ευρώ στην υπ' αριθμ. :

ατομική ειδοποίηση χρεών, τις οφειλές των γραμμών 30 – 32 συνολικού ύψους 8.360,75 ευρώ στην υπ' αριθμ. :

ατομική ειδοποίηση χρεών, τις οφειλές των γραμμών 33 – 35 συνολικού ύψους 8.360,75 ευρώ στην υπ' αριθμ.

ατομική ειδοποίηση χρεών και τις οφειλές των γραμμών 36 – 38 συνολικού ύψους 8.327,69 ευρώ στην υπ' αριθμ.

ατομική ειδοποίηση χρεών και κοινοποίησε τις εν λόγω επίδικες ατομικές ειδοποιήσεις στην ανακόπτουσα. Πλην όμως, με βάση τα παραπάνω, τα ποσά των ατομικών αυτών ειδοποιήσεων παρανόμως καταλογίσθηκαν στην ανακόπτουσα. Αναλυτικότερα, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν παραπάνω στη νομική σκέψη, μετά τη δικαστική ρύθμιση των οφειλών της ανακόπτουσας το καθ' ου, ως εγγυητής, συνέχισε να ευθύνεται για το αρχικώς συμφωνημένο από την ανακόπτουσα χρέος, το ύψος του οποίου δεν επηρεάστηκε ως προς το καθ' ου από τη ρύθμιση, χωρίς μάλιστα αυτό να μπορεί να επικαλεστεί έναντι της πιστώτριας την απαλλαγή ή τη μείωση της οφειλής της ανακόπτουσας. Ακόμη και επί εξόφλησης του χρέους της ανακόπτουσας, το καθ' ου υποκαταστάθηκε, κατά το μέτρο της εξόφλησης, στα δικαιώματα της πιστώτριας, δικαιούμενο σε αναγωγή έναντι της ανακόπτουσας, όχι όμως για το σύνολο του εξοφληθέντος ποσού αλλά μόνο για το ποσό που η τελευταία υποχρεώθηκε κατά τα παραπάνω να καταβάλει στην πιστώτρια στο πλαίσιο της ρύθμισης των χρεών της. Παρόλα αυτά, όπως ρητά ομολογεί το καθ' ου με τις προτάσεις του και, ως εκ τούτου, παράγεται πλήρης απόδειξη ως προς το συγκεκριμένο πραγματικό περιστατικό, το ίδιο, και δη το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ως η αρμόδια υπηρεσία του, δεν έλαβαν υπόψη την προαναφερόμενη απόφαση περί δικαστικής ρύθμισης των οφειλών της ανακόπτουσας. Έτσι, τα καταλογισθέντα στην ανακόπτουσα ποσά των ατομικών ειδοποιήσεων δεν αντιστοιχούν στο ποσό που, μετά την εξόφληση της πιστώτριας, υποκαταστάθηκε το καθ' ου με βάση τη ρύθμιση της ανακόπτουσας, στοιχείο που ευχερώς εξάγεται και από το συνολικό ύψος των καταλογισθέντων ποσών, το οποίο στις 8-6-2020 υπολογίσθηκε στο ποσό των (5.222,40 € + 8.360,75 € + 8.360,75 € + 8.327,69 =) 30.271,59 ευρώ, τη στιγμή που με βάση τη δικαστική ρύθμιση η ανακόπτουσα μέχρι και το μήνα Ιούνιο του έτους 2022 όφειλε να έχει καταβάλει για την απαίτηση εκ του

~ 10^η σελίδα της υπ' αριθμ. 14335 /2023 απόφασης
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ~

προαναφερόμενου δανείου μόλις το ποσό των (27 μήνες x 42,93 € =>) 1.159,11 ευρώ. Με βάση αυτά, τα ποσά των ατομικών ειδοποιήσεων αντιστοιχούν στο συνολικό ποσό που το καθ' ου κατέβαλε ως εγγυητής προς την πιστώτρια τράπεζα ως καθυστερούμενες δόσεις του δανείου, για το οποίο όμως το καθ' ου δεν έχει στο σύνολό του δικαίωμα αναγωγής έναντι της ανακόπτουσας, παρά μόνο για το τμήμα αυτού που αντιστοιχεί στη ρύθμιση. Αλλά και σε σχέση με το τμήμα αυτό, εφόσον η ανακόπτουσα δεν έλαβε γνώση για την εξόφληση της οφειλής της από το καθ' ου και, άρα, για την επελθούσα υποκατάσταση του τελευταίου στο ποσό που αυτή υποχρεώθηκε να καταβάλει στο πλαίσιο της ρύθμισης, ορθά, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 461 και 858 ΑΚ, συνέχισε, παρά την υποκατάσταση, να καταβάλει τις δόσεις της ρύθμισης προς την πιστώτρια τράπεζα, ενώ τυχόν σε βάρος της πιστώτριας τράπεζας αξίωση αδικαιολόγητου πλουτισμού έχει πλέον το Ελληνικό Δημόσιο. Κατόπιν τούτων, αφού γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος ο ερευνώμενος πρώτος λόγος της ανακοπής, πρέπει η υπό κρίση ανακοπή να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να ακυρωθούν οι υπ' αριθμ.

ατομικές

ειδοποιήσεις της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, ενώ, μετά ταύτα, παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων της ανακοπής, διότι με την ευδοκίμηση του συγκεκριμένου (πρώτου) λόγου της ανακοπής ικανοποιείται πλήρως το έννομο συμφέρον της ανακόπτουσας. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα, κατόπιν σχετικού αιτήματος της ανακόπτουσας, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου, λόγω της ήττας του (άρθρα 106, 176 εδ. α και 191 § 2 ΚΠολΔ), η αμοιβή όμως της πληρεξουσίας της δικηγόρου θα επιδικασθεί μειωμένη, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 22 § 1 και 3 ν. 3693/1957, που ενεργεί υπέρ και κατά του Ελληνικού Δημοσίου (ΑΠ 669/2022 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 1257/2019 ΤΝΠ ΔΣΑ) και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρ. 52 § 18 ΕισΝΚΠολΔ, σε συνδυασμό και με τα άρθρα 5 § 12 ν. 1738/1987, 28 § 5 ν. 2579/1998 και 2 της υπ' αριθμ. 134423/8-12-1992 (ΦΕΚ Β'

~ 11^η σελίδα της υπ' αριθμ. 14335 /2023 απόφασης
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ~

11/1993) απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης,
όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με την παρουσία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ τις υπ' αριθμ.

! ατομικές ειδοποιήσεις της Δ.Ο.Υ.

Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ το Ελληνικό Δημόσιο στα δικαστικά έξοδα της
ανακόπτουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων ευρώ
(300,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2023.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του στη Θεσσαλονίκη στις 31 Οκτωβρίου 2023.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

και θεωρήθηκε αυθημερόν

